

The Best of Delphine Lecompte

Delphine Lecompte

An extract

Original title The Best of Delphine Lecompte
Publisher De Bezige Bij, 2018

Translation Dutch into Romanian
Translator Oana Marin

© Delphine Lecompte/Oana Marin/De Bezige Bij/Flanders Literature – this text cannot be copied nor made public by means of (digital) print, copy, internet or in

Câteodată uit că sunt liberă

Câteodată uit că sunt liberă
Să mă duc pe-afară
Și să iau parte la un concurs de mâncat
Sau că-s liberă să intru într-un magazin
Și să fur niște rulouri de anșoa
Iar dacă mă prind
Nici atunci libertatea mea nu se termină.

La secția de poliție pot să-i aburesc
Că un proprietar furios de amanet mi-a mâncat pașaportul
Că sunt mama unui geniu al matematicii
Că sunt pe o listă de așteptare
Pentru un ficat nou
Că am trei iepe
Pe care le cheamă Gina, Heidi și Clitemnestra
Și că n-am scris în viața mea vreo poezie.

Câteodată uit că nu sunt liberă
Să intru pur și simplu într-o casă
Și să cer un pat
Nu orice pat
Cel mai bun pat
Din dormitorul cel mai puțin demodat
Cu cele mai curate ferestre
Și cu o pisică sănătoasă pe podea
Care să toarcă până ațipesc.

Dar mai întâi o cină
În fruntea mesei stă capul de familie
Îmi ascultă îngăduitor poeziile

În timp ce mama mestecă, înainte să mi-l dea, cotletul de porc
Noile mele surori mă urăsc
Iar fratele meu are scleroză multiplă.

E păcat, totuși,
Chiar și în visele cu ochii deschiși
Își fac apariția tulburări neurologice
Și surori invidioase
Nu pun eu la inimă
Adorm buștean.

Când mă trezesc iar sunt liberă
Să mă întorc în propria casă
În sufragerie citesc, din picioare,
Că mai am de plătit taxa pe gunoiul menajer
Sunt liberă să fac gunoi.

Dumnezeu la spălătorie

Am dat peste Dumnezeu la spălătorie, arată șleampăt
Se holbează absent la cămășile lui care se învârt
Chiar și mai absent la șosetele care se răsucesc
Pantaloni nu poartă Dumnezeu, sexul lui arată nefolosit
Îl întreb pe Dumnezeu dacă poate să-mi împrumute 20 de cenți pentru un pliculeț de balsam
de
rufe.

Îmi dă 20 de cenți și un perdaf pentru că am băut ieri
Și că am șterpelit colecția de gândaci-croitori fosilizați a unui augur naiv.
Să neg n-are rost, să mă prefac că am remușcări, nici atât
Dumnezeu mă citește ca pe o carte de telefon din Africa de Sud, ca pe textul în Braille de pe
anxioliticele mele, ca pe sânge
În timp ce hainele mi se fac mai catifelate, îi povestesc lui Dumnezeu despre relația mea
problematică cu bătrânul Arbaletrier.

„Problema e că e îngâmfat și încrezut. Problema e că arcul nu-i stă niciodată întins. Problema
e
că-mi urăște Clumber spanielul. Problema e că nu vrea să adopt o haită de Stafford terieri
cafenii.
Problema e că a omorât 13 congolezi. Problema e că își scoate prea des medaliile din dulap.
Problema e că-și bate joc de hainele mele. Problema e că nu-mi citește poeziile stupide.”

„Multe probleme”, spune Dumnezeu laconic
Își scoate cămășile și șosetele din uscător
Și le îndeasă într-o geantă sport verde-fluorescent de la detestabila marcă Puma
Când și hainele mele s-au uscat mâncăm un croque-monsieur într-un bar din apropiere
Dumnezeu își varsă niște ketchup pe dosul mâinii, eu nu zic nici pâs despre fiu-său.

Mănânc încet pentru că vreau ca Dumnezeu să stea cât mai mult cu mine
Dar la ora 19 se transformă într-o lămâie
Comand o tequila, problema e că n-am casă.

Uit mereu ce culoare au ochii tăi

După salata de ton îți închizi ochii
Și întrebi grav ce culoare au
Mă dau de gol, nu ghicesc
Mai demult aș fi ghicit
Dar, de când te cunosc, prefer să mă dau de gol.

Îți deschizi ochii, sunt verzi
Și spun că sunt frumoși, ca de fetiță
Vecina își înjură motanul
Vecinul visează la Bahamas
Acolo îl așteaptă o revelație, așa crede.

Deschid a doua cutie de salată de ton
Dar deocamdată nu mai ți-e foame
Vrei să vezi un Hans Memling de-adevăratelea
Mergem cu bicicleta la muzeu
Paznicul cel mai slab are ochi albaștri.

Nu spun că sunt impertinenți, ca de băiețel,
Și nu întreb de ce este atât de slab
Dar mă neliniștește, moartea este peste tot
Vedem un Hans Memling de-adevăratelea,
Arăți a învins și a orfan de mamă.

Așa și ești
Din magazinul de la muzeu cumperi magneti
Dar seara cad de pe frigiderul nostru
Când vecinii își exersează pașii de foxtrot.

Ești salvatorul meu, dar nu te comporti ca atare

În timp ce, în magazinul de țesături Cleopatra, ezit
Între roz-stins și verde-smarald pentru canapeaua noastră
Tu piepteni părul unei filatoare din Senegal cu un aer de matroană
Împreună sunteți mai albi decât sufletul câinelui meu fără păr
Mă decid (roz-stins), în autobuz dau peste un fost iubit.

Nu mă recunoaște pentru că arăt îmbufnată
Sub domnia lui eram mereu euforică
Te urăsc în autobuzul ăsta, îți urăsc mândria și meschinăria
Îți urăsc trecutul colonialist, urăsc că bei cu moderație,
Urăsc că ești arogant din cauză că bei cu moderație.

La întoarcerea acasă te urăsc și mai mult
Urăsc șervetele demodate din dantelă pe care le-ai pus pe masă,
Urăsc natura moartă lipsită de talent pe care ai pictat-o la doisprezece ani,
Îți urăsc canarul, îți urăsc radioul, îți urăsc praful de usturoi,
Îți urăsc prăjitorul de pâine, îți urăsc spuma de ras, îți urăsc para de duș.

Vii acasă fără remușcări
Nu simți că te urăsc
Mâncăm conopidă și cârnați de porc
Îți urăsc buzele grase, îți urăsc obrazii moi,
Îți urăsc clefăitul, urăsc în ce ritm mănânci, urăsc că ești un carnivor înrăit.

Mai demult erai salvatorul meu
Mă izbăveai de așchii și corvezi
Acum ești persecutorul meu
Îți urăsc amanta, urăsc conopida asta, urăsc rozul-stins.
Canapeaua e înghițită de flăcări, îmi iubesc răzbunarea.

Când nu joc cărți sunt de neînvins

El crede că blufez
când îi spun că-n mine zac piromania și paisprezece povestiri
tremură involuntar și schimbă subiectul
nu-mi plac subiectele lui (adulter și heraldică)
dar sunt dependentă de cât de vivace e diminețile.

După-amiaza, câteva ore ne e greu
doi iepuri împăiați joacă o partidă de cărți
iepurele cu cele mai bune cărți aruncă priviri de învins
acum le smulgi cărțile din labe și
arunci iepurii pe fereastră
cel cu cărțile proaste aterizează pe un turist
care-mi blestemă iubitul în scoțiană și strănută
Zic: blestemul nu-i valabil, că insul a strănutat
iepurele cu așii e prins de o femeie slabă care arată parșiv
el zice: seamănă cu tine, poate ar trebui să o chemăm înăuntru
dar nu știm cum o cheamă.

În seara asta stelele au ultimul cuvânt
le unesc încet și reprezintă un câine care
râcăie cu dinții vopsea de pe un picior de masă și, imediat după, crapă de la intoxicația cu
plumb
Tu le unești numaidecât și ții pentru tine înțelesul.

Nimeni altul decât Dumnezeu

Calc pe o meduză care a fost creată
De nimeni altul decât Dumnezeu, nu mă enervez
Soarele e ca un western proiectat cu încetinitorul
Pe plajă toată lumea vorbește poloneză (sau suedeză, ca să rimeze)
Un pescar blestemat îmi dă un ceas cu cuc.
Acum o săptămână am devenit coruptibilă
Nu e cale de întoarcere
În mare mă gândesc la cele trei capre ale prietenei mele cele mai bune,
La casierița șovăitoare de azi-dimineață, din magazinul de nasturi,
Și la capelan, care a doborât recordul la curățat creveți.
Nu mai știu ce a contat: cantitatea de creveți
Sau câte ore a rezistat?
Când mă întorc la șezlong
Lucrurile mele au dispărut: prosopul,
Rucsacul, crema de protecție solară, ceasul cu cuc.
O femeie grasă îl descrie pe făptaș
Nu-mi plac pârâcioșii
Nu-mi place că se uită la sânii mei mici
Dar e miloasă și îmi dă haina verde de ploaie
A copilul ei stupefiat, sunt prea tulburată ca să-i mulțumesc.
Îl găsesc pe făptaș
Îmi zice: „Nu sunt un om rău”.
Împreună facem țândări ceasul cu cuc
Și restul îl împărțim cinstit
Cinstit și coruptibil: restul vieții mele.

Speranța pusă în coame

Coamele cailor arată
Ciufulite și obosite
ca și cum s-ar fi scărpinat cu copitele prin ele
pentru că își făceau griji
pentru calitatea ierbii
și pentru iminenta deportare la fabrica de lipici
a cel puțin doi dintre ei.

Și noi ne scărpinăm prin părul rebel
Griji sunt oricum destule, mereu
prea plictisitoare și prea cu specific local pentru a fi enumerate
plouă cu fluturi de noapte și cu stele căzătoare
dar nu ne face mai veseli
pentru că deocamdată nu ne trece nicio dorință prin cap
nici măcar pacea mondială nu ne vine în minte!

Apoi te scarpin prin păr
torci ca un bătrân pervers
care imită un motan în călduri
dorințele ne vin din nou cu duiumul
coamele arată din nou pline de speranță.

Câteodată sunt moartă

Câteodată cred că sunt moartă
și sunt singura care nu-și dă seama
nimic nu s-a schimbat
câinii tot schilozi umblă
pisicile mușcă mâinile care le hrănesc
vecinul încă mai tânjește
după femei suple cu sprâncene expresive și
nevrozele sub control,
până și toamna e bine mersi fără mine.

Mama și tata
nu mă văd
despre mine vorbesc și se uită prin mine
la pata de pe perete
de care m-am sprijinit cândva, cu o pisică udă learcă și
un omoplat plin de zgârieturi.

Au un comportament vinovat și distant
Vreau să-i consolez și să-i fac să râdă
dar nu pot să răzbat până la ei.

Cine sapă groapa altcuiva râde mai bine

Este o lopată de gropar în grădină.
Cine a pus lopata aia de gropar în grădină?
Tatăl meu, în niciun caz
L-am întrebat

A zis: „Eu, în niciun caz!”
Maică-mea nu putea să fie
A plecat luna trecută la Nîmes
Cu o valiză plină de morfină și stele de șerif din plastic.

De când e lopata aia la noi în grădină, toată lumea e nefericită.
Tata, fasmidele mele, studentul la slavistică
Ce locuiește la mansardă, fantoma conductorului de tren.
Care s-a spânzurat de clanța unui bufet ieșit din uz
Fantoma ogarului afgan al conductorului de tren
Menajera internă și broasca ei țestoasă de apă
Toată lumea, în afară de mine.

Nimeni nu ia lopata
Ca să o arunce în grădina vecinului
Se face iarnă și ninge
Studentul se face vânzător de pantofi
Menajera are mononucleoză
Și tata se preface că ar citi din Molière.

La primăvară mama se întoarce
Fără stele e o junkie descărnată
Concediază menajera,
Îl otrăvește pe vânzătorul de pantofi
Care de luna trecută se făcuse sortator de kiwi,
La lopată îi zice uscător de rufe,
Agață de ea pulovere lucioase și iepuri jupuiți.

Masturbare cu un homar congelat

În cabina de plajă sunt cea mai mincinoasă orfană din Flandra
Chiar și atestatele mele de înot sunt inventate
Pot să zic câte ceva despre vreme
Pentru că aud ploaia cu urechile
Și cu ochiul drept văd prin gaura cheii cum nisipul se face urât.

Verișoara mea zice: „Normal că trebuie să-l omorâm!”
Bineînțeles, se referă la bețivanul de tata
Dar ce e atât de normal în răzbunarea filială?
„Prefer să-i aștept ciroza de ficat”, mărturisesc
Ploaia se oprește când mă trezesc, cu douăzeci de ani mai târziu.

Între timp, verișoara mea s-a căsătorit a doua oară
Tot cu un redactor rus de ghiduri despre boli de piele
Are și copii
Doi orbi și 3 mai puțin orbi
Din câte se spune, toți cântă la orgă pe niște tonuri de ți se rupe inima.

Încă țin legătura cu tatăl meu
De-abia mă răstesc când mă sună
La 4 dimineața ca să se plângă cât de hain e neurologul lui
Pe sub pătură mă masturbez adesea
Nu mă opresc când vorbește tatăl meu șubrezit.

Câteodată mă masturbez cu un homar congelat
De obicei se dezgheață înainte de punctul culminant
Nu-i ceva grav, totuși îl blestem pe paznicul magazinului
Care m-a lăsat să-i scap printre degete
Pe paznicii din magazine pot să-i calomniez după pofta inimii.

Luna este în creștere
Draperiile mele miros a pudeli pitici cuprinși de demență
Nu e ceva grav, totuși îl blestem pe bătrânul arbaletrier
Care iar a făcut economie la balsamul de rufe.
Tata întreabă: „Pot să o violez azi pe secretara idolului meu?”

Preotul care mi l-a înhățat din mână pe Isus

Am ținut ostia în palmă prea mult timp
Preotul a crezut că vreau să dosesc trupul lui Isus
În buzunarul vestei, ca după mesă să-l arunc într-o fântână păgână
Și poate să-mi pun și o dorință, dorința ar fi sexuală
Sau materialistă, preotul era pe o pistă greșită.

Eram un copil nespus de cucernic
Mă rugam zilnic la Dumnezeu și noaptea îl sunam
Prin Fisher Price pe fiul său cel desăvârșit
Isus tot răspundea și zicea: „O, mesa catolică...
O liturghie frumoasă, da, dar ostia, trupul meu, mănânc-o liniștită când dorești.”

Când doresc, doream să mănânc ostia pe plajă.
Cu privirea la bravii măgari ai păstorului cel voinic.
Cu spinarea-mi oarbă la parcuri de distracții și mașinuțe cu pedale și tarabe de vafe
Dar preotul mi-a înhățat din mână trupul lui Isus
Și mi-a îndesat ostia adânc în gură, aproape că m-am înecat.

Furioasă, m-am decis să nu mă mai rog niciodată
Seara am aruncat telefonul Fisher Price în șemineu
Plasticul topit l-a enervat pe bunicul
Mi-a tras o mamă de bătaie, cât ai zice dumitale sau abuz asupra copilului
A doua zi, regretul lui a luat forma unei capre-negre de pluș.

Caprei i-am zis Batșeba
Nu știam că apare în Biblie
Pur și simplu mi s-a părut un nume potrivit, mai zdravăn decât Lolita
Și mai senzual decât Mata Hari
Între timp, e din nou cât se poate de bine între Isus, Dumnezeu și mine.

Nimfa inaccesibilă din Marsilia

Avem aceeași vârstă
Dar aspectul nostru fizic e la poluri opuse
Ești brunetă și ai gene cărora bărbații le dau dreptate
Tu nu mă vezi, admiratorii tăi cu atât mai puțin
Ei nu știu că aș termina acolo unde tu strâmbi din nas.

Nasul tău - cârn, al meu - acvilin
Eu locuiesc în Bruges, tu locuiești în colivia de aur a tatălui tău bogat
El e mai arătos decât soția lui;
Câinii tatălui tău sunt setteri irlandezi cu pedigri
Are ca profesie biscuiții speculaas, ca hobby - specula.

Îl seduc pe tatăl tău după o seară de karaoke
A cântat o melodie de Robert Palmer, eu nu am cântat nimic
Un compliment la adresa calităților lui vocale e îndeajuns
Ca să-l cuceresc, hotelul se numește în mod ciudat „Sous les limaces”
Cearșafurile miros a urechi de capră inflamate și în cadă zace o mitră mânjită.

Cred că o să țin minte sexul trei decenii
Dar încă nu știu dacă vreau să fac 44 de ani
După sex îi pun fabricantului de speculaas întrebări lacome despre fiica lui:
Unde are cel mai ciudat semn din naștere? Ce explorator admiră?
Ce animal a fost în viața anterioară? Când și-a scos amigdalele?
Care e peștele ei preferat, de mâncare? Care e peștele ei preferat, pentru snorkeling?

Nu-mi răspunde la nicio întrebare; mă lovește.
La recepția hotelului spune: „Îți prezic
Că vei rămâne fără copii și autodistructivă. Te văd căzând dintr-un măr.
Ai 42 de ani, nimeni nu te iubește, chiar și corcitura ta de câine refuză să dea din coadă
Când te întorci acasă de pe la vreo orgie catastrofală sau o lectură literară.”
Și deodată mă vindec definitiv de fiica lui.

Blues-ul lipsei de succes

Prefer să rămân în Bruges, cu proxenetul și câinii mei
Alții n-au decât să stea în lumina reflectoarelor, alții sunt frumoși,
Alții au ciufuri țepene și diplome irefutabile
Prefer să cumpăr pantofi prea strâmți, atunci sufăr.
Și când suferi, ispășești, și e nevoie să ispășești când ești o curvă.

Prefer să consum mâncare monocromă, galbenă și alunecoasă
Alții n-au decât să meargă la restaurant, alții sunt lacomi,
Alții au epiglote faine și bavete haioase
Prefer să beau vin alb, atunci mă apucă nostalgia
Și să te apuce nostalgia este mai puțin jenant decât să te îneci cu propria vomă.

Prefer să citesc cărți scrise de fii de mineri englezi din secolul al nouăsprezecelea, accept și în galeză
Alții n-au decât să creadă în noul hype, alții sunt imitatori oportuniști
Alții au o opinie fundamentată și citate rusești
Prefer să scriu poezii furioase, excesive, atunci mă citește lumea
Și să te citească lumea e mult mai plăcut decât să fii frustrat.

Dar începând de ieri iarăși pierd
Fac față, mă pricep la asta; chiar și la cursa în saci de iută
Mama mi-a oferit-o de ziua mea, la nouă ani, și a trebuit să i-o cedez șmecheroasei de Lori
Care acum lucrează într-o agenție de plasare a forței de muncă pe perioadă determinată și
seara se văicărește peștilor ei tropicali
Pentru că bărbatul ei e prea ocupat să se zbenguiască pe site-uri de sex în scutece și cu poze
de alpacale în călduri.

„Whatever floats his boat”, zice Lori curajoasă, pe toaletă
Tocmai ce a tras apa după un scalar cu solzi leproși
I-a dispărut șmecheria, se gândește la mine
Săptămâna trecută m-a văzut în ziar, un mini-interviu
Cu o poză micuță cu fața mea, care câteodată arată binișor în pozele mici.

Îmi caută datele de contact pe internet
Îmi trimite un mail, nu-i răspund la mail
Prefer să nu trimit mailuri la nimeni, proxenetul meu zice: „Ține-o tot așa!”